

Het kasteel

Stel je voor dat je een heel groot kasteel bent met lange gangen en duizenden kamers. Iedere kamer in het kasteel is perfect en bezit een speciaal geschenk. Iedere kamer vertegenwoordigt een bepaald aspect van jezelf en vormt een geïntegreerd deel van het complete, perfecte kasteel.

Als kind onderzocht je iedere centimeter van je kasteel zonder schaamte of oordeel. Zonder angst doorzocht je iedere kamer om er juwelen te ontdekken en het mysterie ervan te doorgronden. Met liefde betrad je iedere kamer, of het nu een toilet, een slaapkamer, een badkamer of een kelder was. Iedere kamer was uniek. Je kasteel was vol licht, liefde en verwondering.

Op een dag kwam er echter iemand naar jouw kasteel en vertelde je dat een van je kamers niet goed was, dat die toch zeker niet in jouw kasteel thuis hoorde. Diegene stelde voor dat als je een perfect kasteel wilde hebben, je deze kamer beter kon afsluiten.

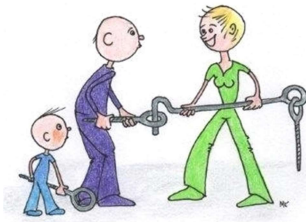
Omdat je liefde zocht en geaccepteerd wilde worden, sloot je snel de kamer af. De tijd verstreek, en er kwamen steeds meer mensen naar je kasteel. Zij gaven allemaal hun mening over de diverse kamers, welke zij wel leuk vonden en welke niet. En langzaam maar zeker sloot je de ene deur na de andere deur af. Je prachtige kamers werden afgesloten, het licht viel niet langer naar binnen en zij verdwenen in het donker.

Een cirkelgang werd in werking gezet. Vanaf die tijd sloot je steeds meer deuren, om verscheidene redenen. Je sloot deuren omdat je bang was, of omdat je dacht dat de kamers te overdadig waren. Je sloot deuren naar kamers die te conservatief waren. En je sloot deuren omdat één van jouw kamers in andere kastelen niet voor kwam. Je religieuze leiders vertelden je dat je niet langer in bepaalde

kamers mocht verblijven, dus deed je weer een deur dicht. Iedere deur die toegang gaf tot iets dat niet aan de maatstaven van de maatschappij of aan je eigen ideaal voldeed, ging dicht.

De dagen waarin je kasteel eindeloos scheen en je toekomst opwindend en helder, waren voorbij. Je hield niet langer van iedere kamer met dezelfde liefde en bewondering. Kamers waar je eens trots op was, wilde je nu liever laten verdwijnen. Je probeerde manieren te verzinnen om deze kamers kwijt te raken, maar ze maakten deel uit van je kasteel. Nu je de deur gesloten had naar verscheidene kamers die je niet leuk vond, verstreek de tijd, en op een dag vergat je gewoon dat die kamers er waren. In het begin realiseerde jij je niet wat je aan het doen was. Het werd langzamerhand een gewoonte.

Omdat iedereen je verschillende boodschappen gaf over hoe een prachtig kasteel eruit zou moeten zien, werd het gemakkelijker naar hen te luisteren dan te vertrouwen op je eigen innerlijke stem: de stem die het complete kasteel liefhad. Door die kamers af te sluiten, begon je je veilig te voelen. Al snel bemerkte je dat je nog slechts een paar kleine kamertjes bewoonde. Je had geleerd hoe je het leven kon wegsluiten, en je voelde je daarbij op je gemak. Velen van ons hadden zoveel kamers afgesloten dat ze zelf vergaten dat ze ooit een kasteel waren geweest. Ze namen gewoon aan dat ze slechts een klein huisje waren met twee slaapkamers en achterstallig onderhoud.

Stel je nu eens voor dat je kasteel de plek is waar je alles van jezelf laat wonen, zowel het goede als het slechte, en dat ieder aspect dat op deze planeet bestaat in jou woont.

Een van de kamers is liefde, een is moed, een is elegantie en een ander genade. Er zijn eindeloos veel kamers. Creativiteit, assertiviteit, sensualiteit, kracht, verlegenheid, haat, hebzucht, luiheid, arrogantie, ziekte en kwaad zijn kamers in jouw kasteel. Iedere kamer is een essentieel onderdeel van het geheel en iedere kamer heeft een tegenpool ergens in jouw kasteel.

Gelukkig zijn we alleen tevreden wanneer we dat verwezenlijken waartoe wij in staat zijn. Het feit dat we niet tevreden zijn met onszelf zet ons ertoe aan de verloren kamers van ons kasteel te zoeken. We kunnen onze uniciteit alleen vinden wanneer wij alle deuren van de kamers in ons kasteel openen.

De metafoor van het kasteel kan je je grootsheid doen beseffen. We hebben allemaal deze fantastische plaats in ons. We kunnen deze eenvoudig betreden wanneer we bereid zijn alles van onszelf onder ogen te zien. Velen van ons zijn bang voor hetgeen we achter de deuren in de kamers zullen vinden. Dus in plaats van vol opwindning en verwondering op avontuur te gaan om ons verborgen zelf te vinden, blijven we doen alsof deze kamers niet bestaan. De cirkelgang zet zich voort. Maar als je oprecht ernaar verlangt de koers van je leven te wijzigen, zal jij je kasteel moeten binnengaan en langzaam iedere deur open maken.

Welke kamer zou jij opnieuw willen onderzoeken?